

ya quedar endarrera, no 'l deixá fins que 'ls soldats l' hi privaren lo pas á la entrada del castell que anaba á tancar á son espós, cayguent llavors desmayada en terra y allí tal volta hauria quedat sinó hagués sigut acullida per un caritatiu canonge ab qui hi estava emparentada y que 's dedicá tota la vida á aixugar las llágrimas de la Comptesa y de sas filias.

No tardá molt en sufrir lo desgraciat Compte altra afrentosa injusticia. Malgrat lo compromís contret per Ferran, fou obligat a traspasar la terra de sa patria y enviat al castell de Urenya. (Castella) Llegeixis com explica alguns epissodis d' aquest viatge l' autor anonim á que 'ns hem referit varias vegadas:... «com si lo Compte fos vn altre major ladre (o) alcauot (o) qualque home ífimo, sclerat, reprouat ó de mala vida, lo batien, lo galtejauen é li donauen molt souint de grans bescollades... dihenthi; «ho fijo de... que collo trahies por ésser Rey», é quant eran per les posades, sehent lo Compte en qualque banch ben ligat é garrotat que estaue, ells per impropere é avilanoarlo, cridahuen é feyen venir los hostes é quant loste era aquí, algú dells signaue ab lo dit de la ma deuers lo Compte é deyen al hoste: «hospede conoceis vos este grande Senyor?» é loste diguere que no, deyen li: «mirat que rostro traye por ésser rey daragón: este es vn nescio modorríco cathala, más qui quisiera ésser rey daragón;..... nosotros te daremos lo regnado que merescés é te ponemos en un palacio empaliado en que lloraras todos los dias de tu vida, é en lo guar de cauallos é de palafrenos faremos poner tus gambas de cepo é en grillones». Y en efecte, las inhumanas promesas d' aquella gent se cumpliren: fou conduhit lo Compte al fons mes inhabitable de tenebrosa presó y aparentant son escarseller